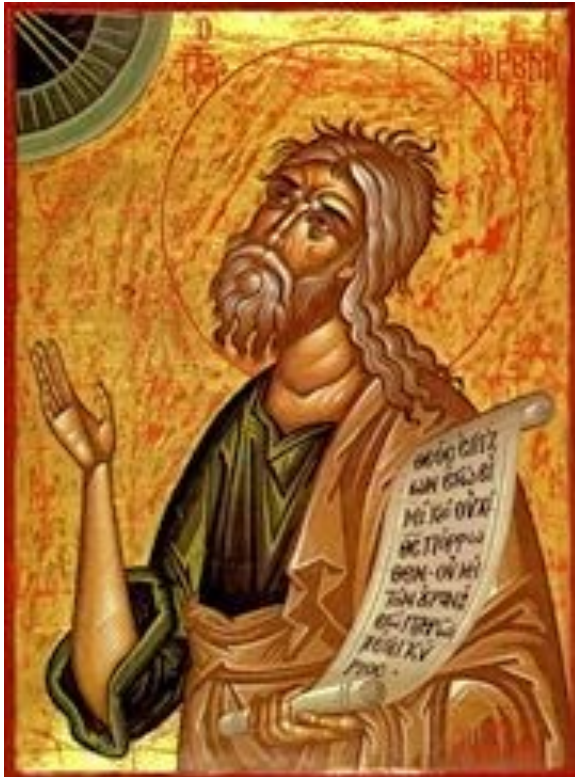

Пророка Єремії

Святий Єремія народився 650 року до Христа в селі Анатоті поблизу Єрусалима. Він був сином юдейського священика.

Бог покликав його пророкувати, коли йому було тільки 25 років.

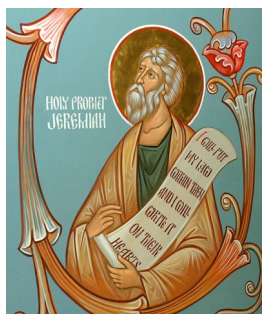
Сам Єремія пише про це так: "Надійшло до мене таке слово Господнє: "Перш, ніж Я уклав тебе в утробі, Я знав тебе; і перш, ніж ти вийшов з лона, освятив Я тебе; пророком для народів Я тебе призначив" (Єр. 1, 4-5).

Свої пророцтва великий Божий слуга записав і залишив нам у своїй пророчій книзі, яка належить до натхненних книг Старого Завіту.

Також пророк написав "Плач Єремії", у якому описав зруйнування Єрусалима й нещастя ізраїльського народу в той час.

Загинув пророк Єремія від рук юдеїв у Єгипті.

Prophet Jeremiah

Jeremiah was the prophet born in Anathoth, about three miles north of Jerusalem, whose ministry began in the 13th year of Josiah king of Judah (i.e. 627 B.C.E.), and extended for a period of over 40 years. The book of Jeremiah contains much biographical and autobiographical material, so that more is known about Jeremiah's life than about any other of the great literary prophets.

Little is told of Jeremiah's activity during the reign of Josiah, whose grand-father Manasseh, during a reign of 40 years, had led the people astray from monotheism to idolatrous worship on the "high places." Josiah's reformation consisted of the restoration of monotheism and the centralization of worship in the Temple. Many of the people, however, continued to follow the ways to which they had been accustomed during the reign of Manasseh, and against them were directed Jeremiah's castigations.

From the beginning Jeremiah witnessed the downfall of the Assyrian Empire in 606 B.C.E.; the death of Josiah in 605 B.C.E.; the destruction of the Jewish State by the Babylonians in 586 B.C.E.; and the carrying-away of most of the people in captivity to Babylon. Jeremiah himself was taken to Egypt by fugitive Judaeans [those from the territory of Judah, later called the Jews after their return from exile] where he died, according to the legend, a martyr's death.

Biblical scholars have seen the book of Jeremiah as comprising four major collections: 1. chapters 1-25, consisting of smaller units centered on the judgment announced against the nation; 2. chapters 26-36, comprising oracles and sayings within a narrative framework; 3. chapters 37-45, dealing with Jeremiah's life from the siege of Jerusalem to his final ministry in Egypt; 4. chapters 46-51, a separate section containing oracles against the nations. The book ends with a chapter (52) consisting of a historical appendix. This last section has a close parallel in the historical account in the second book of Kings (24: 18-25: 30). Jeremiah is held by tradition to be the author of the book of Lamentations [another biblical book, included in the Writings, or Ketuvim section].

Jeremiah is fearless in denouncing the faithlessness of both the people and the noblemen. It is righteousness and knowledge of Him that God wants, and it is in these alone that man can take pride: "Thus saith the Lord: Let not the wise man glory in his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, let not the rich man glory in his riches; But let him that glorieth glory in this, That he understandeth, and knoweth Me, that I am the Lord who exercises mercy, justice and righteousness in the earth; For in these things I delight, saith the Lord" (Jeremiah 9: 22-3).

How can Israel, the prophet declares, forsake their true God when the pagan nations, though they worship worthless gods, remain true to the religion of their ancestors "Hath a nation changed its gods, Which are no gods? But My people hath changed its glory for that which does not profit" (2: 11). "For My people have committed two evils; They have forsaken Me, the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, that can hold no water" (2: 13).

In English a "Jeremiah" is a person given to woeful complaining but, in fact, for all the denunciations of his people, Jeremiah sounds a note of encouragement and of hope. God, he says, remembers the loyalty of their ancestors and He will restore the exiled people to their land in the future. "And the word of the Lord came to me saying: Go, and cry in the ears of Jerusalem, saying: Thus saith the Lord: I remember for thee the affection of thy youth, the love of thine espousals; how thou wentest after Me in the wilderness; in a land that was not sown" (2: 1-2). "But fear not thou, O Jacob [a poetic term for the people Israel, from the patriarchal stories] My servant, neither be dismayed, O Israel; For, lo I will save thee from afar, and thy seed from the land of their captivity; and Jacob shall again be quiet and at ease, and none shall make him afraid" (46: 27).

Jeremiah preaches not only to the nation but to the individual who is acceptable to God when he repents of his evil deeds. Even while addressing the nation as a whole, he breaks off to address himself to the individual whose temptations he recognizes: "The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it? I the Lord search the heart, I try the reins, even to give every man according to his ways, according to the fruit of his doings" (17: 9-10).

Jeremiah 32 tells how, in the year 587, during the siege of Jerusalem, when Jeremiah had been put in prison because he had foretold that the city would fall, he redeemed a piece of land so as to keep it in his family, as evidence of brighter days to come when the people would once again have possessions in the land of their fathers. This chapter, containing details of how lands were bought and sold in ancient times, is used in the Talmudic literature as a source for the laws of buying and selling property. The final verse of this chapter became a key text for Jewish philosophical reflection on the doctrine of divine omnipotence: "Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there any thing too hard for Me?"

АПОСТОЛ

З Діян Святих Апостолів читання.

(р. 11, в. 19 - 26, 29 - 30)

А ті, хто розпорошився від переслідування, що знялося було через Степана, перейшли навіть до Фінікії, і Кіпру, і Антіохії, не звістуючи слова нікому, крім юдеїв.

А між ними були мужі деякі з Кіпру та з Кірінеї, що до Антіохії прийшли, і промовляли й до греків, благовістячи про Господа Ісуса.

І Господня рука була з ними; і велике число їх увірувало, і навернулось до Господа!

І вістка про них досягла до вух єрусалимської Церкви, і до Антіохії послали Варнаву.

А він, як прийшов і благодать Божу побачив, звеселився, і всіх став просити, щоб серцем рішучим трималися Господа.

Бо він добрий був муж, повний Духа Святого та віри. І прилучилось багато народу до Господа!

Після того подався Варнава до Тарсу, щоб Савла шукати.

А знайшовши, привів в Антіохію. І збирались у Церкві вони цілий рік, і навчали багато народу, і в Антіохії найперш християнами названо учнів.

Тоді учні, усякий із своєї спроможности, постановили послати допомогу братам, що в Юдеї жили.

Що й зробили, через руки Варнави та Савла, пославши до старших.

ЄВАНГЕЛІЯ

Від Івана Святого Євангелія читання.

(р. 4, в. 5 – 42)

Отож, прибуває Він до самарійського міста, що зветься Сіхар, недалеко від поля, яке Яків був дав своєму синові Йосипові.

Там же була Яковава криниця. І Ісус, дорогою зморений, сів отак край криниці. Було коло години десь шостої.

Надходить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: *„Дай напитись Мені!”*

Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи.

Тоді каже Йому самарянка: „Як же Ти, юдеянин бувши, та просиш напитись від мене, самарянки?” Бо юдеї не сходяться із самарянами.

Ісус відповів і промовив до неї: *„Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: „Дай напитись Мені”, - ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води”*.

Каже жінка до Нього: „І черпака в тебе, Пане, нема, а криниця глибока, - звідки ж маєш Ти воду живу?”

Чи Ти більший за нашого отця Якова, що нам дав цю криницю, і він сам із неї пив, і сини його, і худоба його?”

Ісус відповів і сказав їй: *„Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову.*

А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне”.

Каже жінка до Нього: „Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди не приходила брати”.

Говорить до неї Ісус: „Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди”.

Жінка відповіла та й сказала: „Чоловіка не маю” ... Відказав їй Ісус: „Ти добре сказала: Чоловіка не маю.

Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, - не муж він тобі. Це ти правду сказала”.

Каже жінка до Нього: „Бачу, Пане, що Пророк Ти. Отці наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятись”,

Ісус промовляє до неї: „Повір, жінко, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклонятись Отцеві не будете ви.

Ви вклоняєтесь тому, чого ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння – від юдеїв.

Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклонятися будуть Отцеві в дусі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців.

Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в дусі та в правді вклонятись”.

Відказує жінка Йому: „Я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, - як Він прийде, то все розповість нам”.

Промовляє до неї Ісус: „Це Я, що розмовляю з тобою”...

І тоді надійшли Його учні, і дивувались, що з жінкою Він розмовляв.

Проте жоден із них не спитав: „Чого хочеш?” або: „Про що з нею говориш?”

Покинула жінка тоді водоноса свого, і побігла до міста, та й людям говорить:

„Ходіть но, побачте Того Чоловіка, що сказав мені все, що я вчинила. Чи Він не Христос?”

І вони повиходили з міста, і до Нього прийшли.

Тим часом же учні просили Його та й казали: „Учителю, їж!”

А Він їм відказав: „Я маю поживу на їдження, якої не знаєте ви”.

Питали тоді один одного учні: „Хіба хто приніс Йому їсти?”

Ісус каже до них: „*Пожива Моя – чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу Його довершити.*

Чи не кажете ви: „Ще чотири от місяці, - і настануть жнива?” А Я вам кажу: Підійміть свої очі, та гляньте на нива, - як для жнив уже пополовіли вони!

А хто жне, той заплату бере, та збирає врожай в життя вічне, щоб хто сіє й хто жне – разом раділи.

Бо про це поговорка правдива: „Хто інший сіє, а хто інший жне”.

Я вас жати послав, де ви не працювали: працювали інші, ви ж до їхньої праці ввійшли”.

З того ж міста багато-хто із самарян в Нього ввірували через слово жінки, що свідчила: „Він сказав мені все, що я вчинила була!”

А коли самаряни до Нього прийшли, то благали Його, щоб у них позостався. І Він перебув там два дні.

Значно ж більш вони ввірували через слово Його.

А до жінки казали вони: „Не за слово твоє ми вже віруємо, - самі бо ми чули й пізнали, що справді Спаситель Він світу”.

EPISTLE

The reading is from Acts of the Apostles.

(c. 11, v. 19 - 26, 29 - 30)

Now those who were scattered after the persecution that arose over Stephen traveled as far as Phoenicia, Cyprus, and Antioch, preaching the word to no one but the Jews only.

But some of them were men of Cyprus and Cyrene, who, when they had come to Antioch, spoke to the Hellenists, preaching the Lord Jesus.

And the hand of the Lord was with them, and a great number believed and turned to the Lord.

Then news of these things came to the ears of the church in Jerusalem, and they sent our Barnabas to go as far as Antioch.

When he came and had seen the grace of God, he was glad, and encouraged them all that with purpose of heart they should continue with the Lord.

For he was a good man, full of the Holy Spirit and of faith. And a great many people were added to the Lord.

Then Barnabas departed for Tarsus to seek Saul.

And when he had found him, he brought him to Antioch. So it was that for a whole year they assembled with the church and taught a great many people. And the disciples were first called Christians in Antioch.

Then the disciples, each according to his ability, determined to send relief to the brethren dwelling in Judea.

This they also did and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul.

GOSPEL

The reading is from the Holy Gospel according to St. John.

(c. 4, v. 5 – 42)

So He came to a city of Samaria which is called Sychar, near the plot of ground that Jacob gave to his son Joseph.

Now Jacob's well was there. Jesus therefore, being wearied from His journey, sat thus by the well. It was about the sixth hour.

A woman of Samaria came to draw water. Jesus said to her, *"Give Me a drink."*

For His disciples had gone away into the city to buy food.

Then the woman of Samaria said to Him, "How is it that You, being a Jew, ask a drink from me, a Samaritan woman?" For Jews have no dealings with Samaritans.

Jesus answered and said to her, *"If you knew the gift of God, and who it is who says to you, 'Give Me a drink,' you would have asked Him, and He would have given you living water."*

The woman said to Him, "Sir, You have nothing to draw with, and the well is deep. Where then do You get the Living water?"

"Are You greater than our father Jacob, who gave us the well, and drank from it himself, as well as his sons and his livestock?"

Jesus answered and said to her, *"Whoever drinks of this water will thirst again,*

'but whoever drinks of the water that I shall give him will never thirst. But the water that I shall give him will become in him a fountain of water springing up into everlasting life.'

The woman said to Him, "Sir, give me this water, that I may not thirst, nor come here to draw."

Jesus said to her, *“Go, call your husband, and come here.”* The woman answered and said, *“I have no husband.”*

Jesus said to her, *“You have well said, ‘I have no husband,’ ‘for you have had five husbands, and the one whom you now have is not your husband; in that you spoke truly.”*

The woman said to Him, *“Sir, I perceive that You are a prophet. Our fathers worshiped on this mountain, and you Jews say that in Jerusalem is the place where one out to worship.”*

Jesus said to her, *“Woman, believe Me, the hour is coming when you will neither on this mountain, nor in Jerusalem, worship the Father.*

“You worship what you do not know; we know what we worship, for salvation is of the Jews.

“But the hour is coming, and now is, when the true worshipers will worship the Father in spirit and truth; for the Father is seeking such to worship Him.

“God is Spirit, and those who worship Him must worship in spirit and truth.”

The woman said to Him, *“I know that Messiah is coming”* (who is called Christ). *“When He comes, He will tell us all things.”*

Jesus said to her, *“I who speak to you am He.”* And at this point His disciples came, and they marvelled that He talked, with a woman; yet no one said, *“What do you seek?”* or, *“Why are You talking with her?”*

The woman then left her water-pot, went her way into the city, and said to the men.

“Come, see a Man who told me all things that I ever did. Could this be the Christ?”

Then they went out of the city and came to Him.

In the meantime His disciples urged Him, saying, *“Rabbi, eat.”*

But He said to them, *“I have food to eat of which you do not know.”*

Therefore the disciples said to one another, "Has anyone brought Him anything to eat?"

Jesus said to them, *"My food is to do the will of Him who sent Me, and finish His work."*

"Do you not say, 'There are still four months and then comes the harvest? Behold, I say to you, lift up your eyes and look at the fields, for they are already white for the harvest!"

"And he who reaps receives wages, and gathers fruit for eternal life, that both he who sows and he who reaps may receive together."

"For in this the saying is true: 'One sows and another reaps.'"

"I send you to reap that for which you have not laboured; others have laboured, and you have entered into their labour."

And many of the Samaritans of that city believed in Him because of the word of the woman who testified, "He told me all that I ever did."

So when the Samaritans had come to Him, they urged Him to stay with them; and He stayed there two days.

And many more believed because of His own word.

Then they said to the woman, "Now we believe, not because of what you said, for we ourselves have heard Him and we know that this in indeed the Christ, the Saviour of the world."

Проводи!

Provody!

~~Неділя, 7-го травня: цвинтар Спрингкрік о 2:00 год. по обіді~~

Неділя, 21-го травня: цвинтар св. Володимира о 2:00 год. по обіді

Щодо інших цвинтарів, будь ласка, звертайтеся до о. Володимира.

~~Sunday, May 7: Springcreek Cemetery @ 2:00 pm~~

Sunday, May 21: St Volodymyr Cemetery @ 2:00 pm

To any other cemeteries please contact Fr. Walter.

Церковний Календар

Church Calendar

ТРАВЕНЬ

- 14 Неділя Самарянки
- 17 Акафист до св. Андрія
- 21 Неділя Сліпородженого
- 24 Акафист до св. Михаїла
- 25 Вознесіння Господнє
- 28 Неділя Отців 1-го Собору
- 31 Акафист до Покрови П. Б.

ЧЕРВЕНЬ

- 3 Троїцька Батьківська Субота
- 4 Зіслання Святого Духа
- 5 День Святого Духа
- 7 Акафист до Ісуса Христа
- 11 Неділя Всіх Святих
- 12 Початок Посту Петрівки
- 14 Акафист до Пресвятої Богородиці
- 18 Всіх Святих Землі Української
- 21 Акафист до св. Миколая
- 25 3-тя Неділя по П'ятидесятниці

MAY

- Sunday of the Samaritan Woman
- Akathist to St. Andrew
- Sunday of Blind Man
- Akathist to St. Michael
- Ascension of Our Lord
- Sunday of the 1st Council Fathers
- Akathist to Theotokos Protection

JUNE

- Trinity Saturday
- Descent of the Holy Spirit
- Day of the Holy Spirit
- Akathist to Jesus Christ
- Sunday of All Saints
- Sts Peter & Paul Fast Begins
- Akathist to the Theotokos
- All Saints of Ukraine
- Akathist to St. Nicholas
- Pentecost 3

ПЕРША СПОВІДЬ

субота, 27-го травня о 7:00 год. веч.

FIRST CONFESSION

Saturday, May 27 @ 7:00 pm

Інформація та події на травень - Information & activities for May

14	Співдружжя: СУМК	Fellowship: UOY
14	Концерт до Дня Матері	Mother's Day Concert
16	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
21	Немає Недільної Школи	No Sunday School
21	Немає Співдружжя!	No Fellowship!
23	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
27	Перша Сповідь о 7:00 год. веч.	First Confession @ 7:00 pm
28	Співдружжя: СУК	Fellowship: U.W.A.C.
30	Навчання на бандурі	Bandura Instruction

Інформація та події на червень - Information & activities for June

4	Щорічний парафіяльний пікнік	Annual Parish Picnic
6	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
11	Співдружжя: СУМК	Fellowship: UOY
11	Парафіяльний турнір з гольфу	Parish Golf Tournament
13	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
18	Співдружжя: СУК	Fellowship: U.W.A.C.
20	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
25	Співдружжя: Орден св. Андрія	Fellowship: Order of St. Andrew
27	Навчання на бандурі	Bandura Instruction

Український Православний Собор Св. Димитрія - Ukrainian Orthodox Church of St. Demetrius

3338 Lake Shore Boulevard West, Etobicoke, ON M8W 1M9

Office Manager: **Halyna Kravchenko**

Parish Office: Tel.: 416-255-7506 e-mail: stdemetrius@rogers.com

Website: www.stdemetriusuoc.ca Facebook: **St. Demetrius Ukrainian Orthodox Church**

Parish Priest: **Right Rev. Mitred Archpriest Volodymyr (Walter) Makarenko**

Res.: 416-259-7241 Cell: 416-562-9442 e-mail: FrWalterMakarenko@outlook.com